

VIII Międzynarodowe Spotkanie Szkoły Psychoanalizy EPFCL
pt. „Wiedza i ignorancja w przejściu do bycia analitykiem”.

Otwarcie nr 4. Przemiana wiedzy?

„...i w tym właśnie musiał dostrzec przyczynę przerażenia, własnego przerażenia, oderwanego od przerażenia wszystkich innych, przerażenia by wiedzieć.”

Od tej chwili wie, jak być odpadem.”

Lacan, *Nota Włoska*, w: *Autres Ecrits*, Seuil 2001.

W *Nocie Włoskiej* Lacan używa, przynajmniej pięć razy, słowa „odpad” w odniesieniu do pozycji zajmowanej przez psychoanalityka po przejściu z pozycji psychoanalizującego się do pozycji psychoanalityka właśnie.

Obwieszcza lub obiecuje tam pewien rodzaj wiedzy zawarty w jego własnym działaniu jako analityka: **wiedział** on będzie, jak być odpadem, stanowczą afirmacją, przekonaniem, które naznacza akt analityczny jako taki.

Jest to przejście ze strony jednej na drugą: od **rozpoznania przyczyny** własnego przerażenia wobec tego *by wiedzieć* do **wiedzy jak być** odpadem.

Przekroczenie doświadczenia realnego, które niesie ze sobą pragnienie wcześniej nieznanne.

Wiedza co do tego jak być odpadem tak zwanej ludzkości, która wiedzieć nie chce, odpadem wyuczonej ignorancji, który nie boi się konfrontacji z dziurą w wiedzy, odpadem rozkochania się w prawdzie.

Przemiana bez powrotu? W jaki sposób Szkoła, podstawa działań, może przywitać i ponownie uruchomić to nieznanne pragnienie, odrębne od wszystkich innych pragnień? Jakich działań możemy oczekiwać w życiu Szkoły od osoby, która zajęła tę pozycję?

Rebeca García

Tłum. Marcin Klaus